

§ 33.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení a nastupuje na místo nařízení ze dne 17. prosince 1918, čís. 83 Sb. z. a n., ze dne 9. února 1919, čís. 62 Sb. z. a n., na Slovensku na místo nařízení ze dne 30. dubna 1919, čís. 77/19 (3576/19 pres.), a nařízení ze dne 16. května 1919 čís. 85/19 (3576/I pres.), a na místo nařízení ze dne 30. března 1920, čís. 175 Sb. z. a n.

Zákon tento pozbude účinnosti dnem 31. prosince 1921.

§ 34.

Je-li v době, kdy tento zákon nabude účinnosti, řízení podle § 3 nařízení ze dne 9. února 1919, čís. 62 Sb. z. a n., na Slovensku podle § 23 nařízení ze dne 30. dubna 1919, čís. 77/19 (3576/19 pres.), již zavedeno, budíž v něm postupováno podle předpisů těchto nařízení.

Předpisů § 2, odst. 1., nelze užiti, podán-li již přede dnem vyhlášení tohoto zákona návrh na vyklizení (odevzdání) nebo převzetí bytu, byť i o návrhu tom do té doby nebylo ještě pravoplatně rozhodnuto.

§ 35.

Provést tento zákon náleží ministru sociální péče ve shodě s ministry spravedlnosti a financí.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Dr. Winter v. r.

Čís. 276.

Zákon ze dne 14. dubna 1920

o platnosti ustanovení o zkouškách učitelské způsobilosti na Slovensku.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Zákonná ustanovení o zkouškách způsobilosti učitelské pro školy obecné a měšťanské v Čechách, na Moravě a ve Slezsku nabývají platnosti také pro školy na Slovensku.

§ 2.

Má-li kdo definitivně být ustanoven učitelem na školách obecných anebo měšťanských na Slovensku, vykaž se vysvědčením o zkoušce způsobilosti pro školy obecné nebo měšťanské ve vyučovacím jazyce příslušné školy.

Učitelé se zkouškou způsobilosti pro školy obecné nebo měšťanské jiného jazyka vyučovacím podrobí se příslušné jazykové zkoušce speciální.

§ 3.

Učitelé, kteří nabyli diplomu na maďarských ústavech učitelských (preparandiích) nebo na maďarském pedagogiu nejpozději do dne 31. prosince 1918, byli přijati do učitelské služby v republice Československé a působí na Slovensku na lidových nebo měšťanských školách, jsou povinni podrobiti se nejpozději do 31. prosince 1923 zvláštní zkoušce způsobilosti z jazyka vyučovacímho se zvláštním zřetelem na vlastivědu republiky Československé. Působí-li na školách s neslovenským jazykem vyučovacím, vztahuje se u nich tato zkouška pouze na základy jazyka státního, oficiálního, a na vlastivědu republiky Československé.

Ten, kdo by chtěl nově vstoupiti do učitelské služby na lidových anebo měšťanských školách na Slovensku v době po 31. prosinci 1923 a vykazuje předběžné vzdělání, jak jest uvedeno v 1. odst. tohoto paragrafu, je povinen prokázati také, že složil k tomu ještě takovou zvláštní zkoušku způsobilosti. Jestliže by se tento vstup do služby stal v době od vydání tohoto zákona až nejpozději do 31. prosince 1923, není mu tohoto průkazu potřebí hned, ale musí si jej opatřiti nejpozději do tohoto dne.

§ 4.

Veškerá ustanovení uherského zákonodárství, která odporují tomuto zákonu, se zrušují.

§ 5.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 6.

Ministru školství a národní osvěty ukládá se provést zákon tento a zmocňuje se, by vydal podrobná ustanovení o zkouškách způsobilosti.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Habrman v. r.

Čís. 277.

Zákon ze dne 15. dubna 1920,

kterým se mění některá ustanovení interkonfesionálního zákona ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Interkonfesionální zákon ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z., se mění takto:

Článek 1.

Rodiče jsou oprávněni, do 14 dnů po narození dítěte určit mu náboženskou vyznání nebo ponechati dítě bez vyznání náboženského.